

järrele mõtleb ning hea nou peab, se saab
monda korda hea abbi. Sepärast õppi
ning panne tähhele hästi keik omma noore
aia sees, siis woid sa julge se peäle olla, et
se sull keige omma ello sees õigete kasuks
tulleb.

Kas, mis leßsekõ saanud.

Üks emmane kas olli nenda õnneto, et
temma keige armsam isfane kas ärrasurri.
Ja temma kurbdus olli selle pärrast wäg-
ga suur. Ööd ning päwad nuttis ning
nougas temma selle järrele. Ta läks om-
ma kambri ning panni ust lukko et üks-
ki temma jure sai. Küll tullid teised kassid,
et nemmad tahtsid temmoga kaebada, ag-
ga nemmad ei saa sisse lastud, sest tüdruk
ütles ikka:

Se emmane kas nüüd wägga nougab
ja nuttab omma mehhe pärrast.

Eg jälle tullid nüüd kossilassed teine teise
järge,

järge. Tüdruk läks sisse sedda õõlda.
Kas küsis: mis süggused nemmad on?
Temma kostis: on ka nenda kahhe wah-
hel. Siis ütles temma: mingo nemmad
põrgusse minna pean ikka weel omma en-
dise pärrast nutma. Tüdruk tuli siis wäl-
ja ja ütles:

Weel ikka emmane kas nüüd nougab,
sest temma nuttab õigete omma mehhe
pärrast.

Agga nüüd tuli üks suur kanna nakkil
isfane kas. Tüdruk jõeßeb kui tuul sisse,
ning ütles: armas emma! Stin on praego
üks wägga illus nakkil isfane kas, kas ta
peab sisse tulles? Siis hakkas kas suu-
re heälega küssendada:

Etõ sa kuled sinna jamp!

Wiska wälja wanna ramp!

Jubba tulles isfane kas tuppä, em-
mane lähheb ning wottab woerad wa-
sto. Isfane hakkab kossima, ning emma-